

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

Видав. ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“

Начальний редактор д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
П'ята, Ринок 10, II. пош.
Ковто пошт. м.к. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передпол.
Реклама не зветастись.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в квітні 6-20 за
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол. Франц.
Голландія, Бельгія 20 фл. ф.
Італія 750 лір, Німеччина 750
м.к., Швейцарія 5 шв. ф.
Чехословаччина 30 к. к.
Румунія 150 лей, Болгарія 750
лв. Австрія 750 ш. Швейц.
Латвія 1 год.

В справі оголо-
шень звертатись
до Адміністрації.
Ціна
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Невблагана конечність.

Конечність ревізії теперішнього територіально-державного укладу в Європі ніколи не підлягала ніякому сумніву. Для кожної логічної людини було ясно, що скорше чи пізніше мусить наступити як не перебудова, то коректура сучасної будівлі Європи. Версальський трактат, якого завданням було устійнити й викінчити плян територіального розмежування, став тільки зрубом європейської будівлі, і то будівлі, якої основи хитають ся раз-пораз. Навіть самі творці версальського трактату мали поважні сумніви щодо його доцільності, тривкості, що виявилось між иншим в повному відсутненні Зєднених Держав від європейських справ і нагальній опозиції Льюїда Джорджа проти деяких постанов. І коли в Паризі початково полагано, що крайню односторонню трактовано справу міждержавно-територіального укладу, то згодом вже тільки полагалось докупити „кавалки“, не дивлячись ані на справедливості, ані на доцільність її пологоди.

Таким чином ще більше заплутано справу і замість тривкого миру створено тривкий, безупинний хаос, що від 1919 р. клубиться й кидає в Європі, обезсилюючи її політично й економічно. Від першої хвилини заіснування версальського трактату й його численних, хоч мало передуманих, на шийку руку творених відгалужень, розпочався то явний, то критий наступ на його незірливі постанови. Знизилося, що він нікому не приніс користі, не лише побіжним, але й побіжним. Перші збирають сили на його повалення, на скинення версальської плити зі своїх ґрунті, щоб відійти від літхити, а другі вперто обстоюють його постанови, хоч кожний день заперечує їх реальну вартість. Наслідком цих суперечливих хвиль наступлюють безцільні вагання, через що замішання не тільки не зменшується, але постійно зростає і догромає все новими комплікаціями.

Стан замішання й комплікацій ускладнюється ще й через те, що версальський трактат був тільки односторонньою умовою, пактом побіжних і їхніх сателітів. Для побіжних став він диктатом, морально й фактично наскрізь неприродним. Тому й історичний виступ версальського трактату — Ліга Націй — став установою непопулярною, нездатною до позитивних дій, глибокої ваги. Поза цією організацією найшлася Німеччина — як предмет нового міжнародного права і СРСР. — полишена власної долі в стихійній пошукації нового лисову державного й соціального устрою. Дві світові могутності і кілька націй поза рамками світової суспільності — ось та Ахілєва п'ята нового укладу європейських справ.

Тому й не дивно, що на основу того укладу, на версальський трактат і всіх углєв чигають все нові небезпеки. Не дивно й те, що

якраз тому Ліга Націй не могла вже в своїм заповненні стати парламентом цивілізованого світа, але стала куклою в руках хвилевих сильніших, куклою й пародією великих клівів про право нації і рівноправність великих та малих народів.

Потреба й невідкличність ревізії сучасного територіального укладу ніколи, ані на одну хвилину не підлягала сумніву. Коли були сумніви, то тільки в двох питаннях: коли розпочнеться та ревізія і де, в якому місці буде завданий перший удар версальському трактатові? Конечність ревізії признавали тихенько й творці та виконавці версальського трактату, але відсували цю справу в сферу можливо найдавшої будуччини, щоб ту журбу й той непосильний тягар завалити на плечі пізніших поколінь. При тому рахувалося на те, що Німеччина й європейський Схід після доконаних операцій і ампутації будуть так обезсилені, так всецїло зайняті внутрішньою боротьбою, журбою за шоденний кусок хліба, що їм навіть на думку не прийде на про- тазі двох-трьох десятиків літ переводити зміни, реставрувати спос подітїчне й економічне становище. Та ренесанс Німеччини й СРСР, вже по кількох роках фактично в нівель поверну сибаритські мрії і примусна стовпів версальського трактату шукати безпеки свого власного існування. Радянсько-японський договір й супротивля цих двох могутностей в Китаю болоче зачепили імперіальне становище Великої Британії. Економічний ренесанс Німеччини і все жина думка рєзанжу трїкожїть Францію. Дотепершні палативи, випливаючі з односторонньої інтерпретації вер-

сальського трактату, тільки подва- нювали великий німен. народ, ефек- товно не приносячи ніякої реаль- ної користі, навпаки — причино- ючись до координації сил почено- леної Німеччини. Питання: коли? — відсунене в далеку будуччину, приближує нас до хвилі перегляду, як не цілості, то хоч більшої кіль- кости європейських проблем.

Друге питання: де? — є вже кон- кретніше. На нього можна відпо- вісти коротко: там почнеться реві- зія, де територіально-державний уклад є найбільше штучний, непри- родний і шкідливий аля устійнення політичної й економічної рівноваги Європи та де найбільше потерпіло ошовне право нашого столїття, право нації. Очевидно конкретна- ція відповіди на питання: де? — може бути тільки загальна.

Невблагана конечність, залїзна логіка життя, намогання довести до менш-більш спільного знаменни- ка політичних й економічних інте- ресів європейської суспільності пре- до ревізії теперішнього територі- яльного й державного укладу. Тіль- ки загальне порозуміння від народу до народу може бути запорою і успішним лїхом

Ф. Ф.

Боротьба за становище нім. президента.

Зі смертю президента німецької республіки Еберта зійшла здається з політичної арени німецького жит- тя кандидатура справжнього рес- публиканця из голозу держави. Виборча кампанія, яка почалась, іде під знаком боротьби двох течій: демократичної та реакційної. Кажуть про можливість зєднання трьох республіканських партій: центра, соціал-демократів та демо- кратів, які мали би спільно поста- вити кандидатуру пруського пре- мієра д-ра Маркса. Однак такий спільний фронт не зарисується вже при перших виборах призначених на 29 березня. Більше імовіром є те, що поодинокі партії трїбувати- муть шість на власну руку, щоб змїстити свої сили. Якби инр. рес- публиканські партії згорились зра- зу на д-ра Маркса, тоді не є ви- ключеним, що частина соціалістів пішла би проти такого рішення.

Правим кандидатом має би ста- ти державний канцлер д-р Лютєр або Ярреє. Покищо невідомо, чи д-р Лютєр згодився кандидатом, чи не волітиме вжити свого імен- ну при переведенні виборів у до- вільності своєї програми.

Фактом є, що ліві партії випу- стали з рук керму держави і є ни- ні відокремлені від впливових уря- дових функцій. Колиб вибори на президента випали три місяці тому, при канцлерстві д-ра Маркса, хто зна, чи республіканський дух уря- ду не був би уратований. Нині, коли політикою провоздять кабінет Лю- тоа та Штєрємана, справа виглядає інакше. Канцлер і міністр закорд. справ належать особисто до пра- вих партій, але у своїй політиці мусять опиратись виключно на дрібних партіях.

Німецька конституція не означає точно речиння для вибору прези- дента — шляхом рівного, безпосе- реднього та загального голосування, а передбачує, окремим законом, заступство президента, аж до часу вибору нового. Можна сподіватись, що до подолання кїтїна вибори бу- дуть закінчені. Здається, що при цих виборах повториться те, чого свїдаками були ми при виборах до парламенту та пруського сойму: — партії подїляються на праве, реак- ційне крило та лїве, демократичне. Груднощі передбачаги вислїд у тому, що одне діло голосувати на

програми партії або бльоку партій а друге на особу, яка може бути індивідуально симпатичною або ні. У кожнім разі боротьба піде під гаслом оборони республіканського ладу або його гострої критики. Можна сумніватись, чи найкрайній- ше праве крило цих критиків змо- же поставити кандидатуру „коор- динатора“, відучи за прикладом най- крайнішого лївого, комуністів, що назвали вже своїм кандидатом по- сля Тельмана. У кожнім разі ні- мецький народ має незвичайно важ- кий вибір: голосувати за слабкий миром під проводом поміркованих хитких демократів, або за перспек- тивною війни під проводом загори- лих звеличників старого режиму.

Комінтерн і УКП.

В українських радянських часо- писях видруковано повний текст постанови президії Виконкому Комінтерну про розпуск Української Комуністичної Партії і влиття її членів до Комуністичної Партії (б.) України. Постанова ця має неабия- кий політичний інтерес і україн- ська читаюча публіка поза межами Великої України також повинна з нею ознайомитись, як з надзвичай- но характеристичним актом націо- нальної політики можновладців ра- дянського режиму.

На дану постанову ми вже двічі висловлювали свої погляди, до яких тепер нічого додавати.

Ось текст постанови:

Пленарія Виконкому Комінтерну, обго- воривши запит, що надїїшли до неї від ЦК УКП, а також ліній фракції УКП, меморандум ЦК КП(б)У, присвячений змістові обох запитів та інші документи й матеріали, що їх подали три переміські організації, а також вислухавши словесні заяви та висновки їхніх представників, постановляє:

1. Українською секцією Комуністичного Інтерналізу з самого початку його існування є КП(б)У. Ця партія вивела на своїх плечах увесь татар кіровоїтський боротьбою робітничо-селянських мас Украї- ни за радянську владу проти німецького й англійського імперіалізму, української й російської контр-революції та проти українських і російських соціал-утодієвських партій, що підтримували її. В своїх лавах КП(б)У, об'єднує тепер до 100.000 найкращих робітників та селян України й скла- дає частину загально-союзної партійної організації, перебудованої під впливом ініціативи революційного ЦК РКП, але корис- туючись в той самий час підмогою соціалістичної й комуністично-української справи. Під керівництвом КП(б)У, утво- рено революційно-селянські державність України, що співпрацює на засади радян- ської організації. В системі цієї державно- сти є господарський центр, що керує робо- тою в сфері розвитку виробничих сил України, підтримує її економічність та соціального господарства. Утворено також всеукраїнський професійний центр, що, не зважаючи на зв'язки зі всесоюзним профе- сіяним центром, є українською секцією Професійного Інтерналізу. Утво- рено українські частини в складі загально-союзної робітничо-селянської Че- ревої Армії, під керівництвом Револю- ційно-Військової Ради України. Під кер- овництвом КП(б)У, створено сталі відді- ли для розвитку української робітничо- селянської культури та поширення украї- нської мови, мови трудових апаратів школи, країн, а деоказують апаратів в скла- дї. Тепер іде робота по-до обєднання в скла- ді УСРР, усіх селянських з усією територією з українською більшістю населення, які є в складі СРСР. Ці переміські заходи о- статочно усувають змогу дальшого бала- чування якійсь колоніальною став Україн- ці. Ці заходи, погоджені з величезною міжнародною академією української на-

аболяної справи в Східній Європі, яку констатував В. Конгрес Комінтерну, який вимагав жорстко співпрацю до УСРР, між трудящими українськими масами.

2. 3 самого початку революційної боротьби за розвиток влади на Україні часом трапився об'єднання навколо КП(б)У. І в ті часи усіх українських революційних сил, що ставали на розмову диктатору пролетаріату й приходять до таємного перемовини, що тієї ж партії-сила влада, єдино керівництво робітничого класу та революційної партії, сполучилися в єдиний національний фронт на Україні. Як видно з меморандуму ЦК КП(б)У, це наприкінці 1917 р. до КП(б)У, представляла група членів українських соціал-демократів (Шарей, Куклик та інші), улітку 1918 р. після першого з'їзду КП(б)У, до неї приєдналася група членів соціал-демократів (Врублевський, Гинюфев, Сенько та інші). В 1919 р. в частини волинських українських есера (гопуністи-гопуністи) і керівників українських соціал-демократів (які «самодемократичні») склалися так звані українська комуністична партія (боротьбісти), що в березні 1920 р. після підписання постанови Комінтерну, так звані до складу КП(б)У. Утворення ж улітку 1920 р. так званої Української Комуністичної Партії (УКП) з комуністичних українських незалежних соціал-демократів, що за рік до того провадили боротьбу проти радянської влади, було далішим розвитком того самого процесу ступінчастого переходу частин українських соціалістів, під впливом комуністичної критики, з табору угодницького та спідки з буржуазного до табору комунізму.

3. Але погоджуючись на загальні принципи комуністичної програми, УКП, перекрутила її в національній та мовній політиці, трактуючи сьогоднішню радянську Україну, як державу, що спирається на волюнтаризм. І вимагаючи такої форми державних відносин між УСРР та іншими радянськими республіками, що не тільки не виправдає соціалістичного дозволу між собою й економічної боротьби між республіками, але на цілі протиставлять один одному цілі трудящі маси, в тісній солідарності яких лежить запорука зміцнення всього СРСР, в цілому та дальших успіхів міжнародної революції. Це перекручення на практиці з боку УКП комуністичної програми було в діяхком тих соціалістичних партій, яких її члени ще раніш додержувалися. В залежності від того, в якій мірі окремі частини й цілі групи УКП, які перебувають в її лавах, залишили остаточно ці перекручення, вони приходили до КП(б)У (група Мазуренка, Яворського наприкінці 1920 р., так як з'їзд фракції УКП наприкінці 1921 р.) Але більшість УКП не погодилася на те, що першим обов'язком кожного комуніста є робота на користь об'єднання пролетаріату та трудящих мас усіх націй країни для соціальної революційної боротьби.

Це об'єднання покладає у вигляді тез, які запропонував В. І. Ленін у виступі ІІ. всесвітній конгрес, за підписанням цієї політики Комуністичного Інтернаціоналу в національній та мовній політиці, як і в якійсь висловлено в резолюції КП(б)У, та РКП(б), зокрема в резолюції Х. II.

ХІІ. з'їзду. Коли ж УКП, з свого боку хотіла відійти від цієї політики, то вона перш за все мусіла працювати проти націоналістичних забобів (і), які ще є серед українських робітників та селян, щоб вони позбулися переконань та чужості до російського пролетаріату і тим сприяли пікомуністичному об'єднанню всіх сил пролетарської диктатури в Україні, так і в політичній теорії СРСР. Але УКП, замість цього фрондувала проти РКП, та КП(б)У, пропонує мілітаризм українське до державного апарату, української армії й державного робітничого руху, яке фактично призводить до протиставлення їх іншим радянським республікам; через це саме УКП, об'єднаною пропонує в напрямку націоналістичного розвитку сит пролетарської диктатури на Україні, незалежно від того, які альянси собі ставила цілі.

Через цю основну помилку УКП, працювала внаслідок не на користь, а на шкоду пролетарській диктатурі, і часами в тісній мірі, що для того, щоб охолодити пролетарську диктатуру від цієї шкоди, КП(б)У, примушена була, виконати зі свого революційного обов'язку, зняти проти деяких членів і груп УКП, примушено заходив, тим більше, що деякі коржі до комуністичних елементів виконали хибну позицію УКП, в національній справі, щоб в протидіювати цьому метою приєднати до неї, як до своєї державної організації партії на радянській Україні.

Констатуємо на підставі поданого вище повідомлення, що ця частина програми УКП, яка протиставляється програмі КП(б)У, та РКП:

а) відхилити з того, що згідно зі статуту Комінтерну у кожній країні мусить існувати тільки одна партія, підтримуючи це раз, що на Україні такою партією — єдиною Комінтерну — є КП(б)У;

б) виступити на захист заяву представників ЦК УКП, що УКП, погоджується, щоб Комінтерн вирішив долю партії і погоджується підписати ідеологічно та організаційно всієї його постанови, а не свідчить про об'єктивне бажання служити спільній справі.

Президія Виконкому Комінтерну постановила:

а) розпустити УКП, як окрему партію, і допустити товаришам, членам ЦК УКП, перейти в життя до постанови, щоб члени УКП, що її розпускається, могли перейти до КП(б)У;

б) рекомендувати ЦК КП(б)У, утворити на партійних засадах особливу комісію з представників ЦК КП(б)У, та ЦК УКП, яка має вирішити, кого з членів та кандидатів УКП, не можна приймати до КП(б)У, як комуністичний елемент, і кого можна прийняти, як кандидатів;

в) пошлюти постанову про допуск і на ліній фракції УКП, згідно з задоволенням представників цієї фракції, що вона підлягає виконанню програми і тактики К(б)У;

г) для прийому членів ліній фракції запропонувати ЦК КП(б)У, утворити також комісію, за участю представників ЦК ліній фракцій УКП.

Одночасно з оголошенням цієї постанови комінтерну оголошено в радянських часописах комунікат предпіднятої постановою партійної комісії до всіх організацій КП(б)У

і УКП, який підписали: за КП(б)У Е. Кірітін, Н. Скрипник, О. Шумський, а за УКП, А. Драгомирецький, А. Рішніцький, М. Авдєнко.

В цій комунікаті подається спосіб ліквідації УКП, і її злиття з КП(б)У, при чім попереджається про недопустимість виступів — у пресі і встигах — з обопільними нетовариськими обвинувачуваннями та розпалюванням попередньої боротьби, антагонізму й недовіри.

Постанова про злиття УКП, в КП(б)У розглядається також на комсомольську організацію, яка була під прологом УКП, вона має злитися з офіційною ЛКСМУ.

Крім центральної комісії по переведенню ліквідації УКП, і її злиття з КП(б)У, утворено губернські і окружні комісії. Ліквідаційний з'їзд УКП, скликаний на 1. березня має винести остаточні рішення в цій справі.

Шкільний плебісцит.

Шкільні вічі в Стрию.

В Стрию відбулося 1-го березня ц. р. вічі в справах шкільного плебісциту. В битком набитій, великій залі «Народного Дому» при участі тисяч міщан обох полів відкрив вічі іменем Кожухи УПТ, д-р Іларій Бачинський. Віче, як пояснює голова, мало головно на цілі пояснення нового шкільного закону, та поучення інтересованих родин, як поводитися при виконанні декларцій та легалізації підписів, щоб оминити перешкоди з боку функціонерів тут, магістрату при легалізації підписів. Вони дають створення фальшивих інформаций та висмилюють їх (Костецький). А то й канцелярія тут, шкільного інспектора старастає застрашувати людей, не приймє декларцій і посвідок в справі вже внесених декларцій, грозить різними карами, та запевняє, що декларції будуть лежати роками целопаджени, доки їх не звернеться інтересованим. Наші люди не уміють собі порадити і не раз відходять з жалом і наріканнями на страту часу і гроша. (Кавчий Кут, Луг ходоцький, Колодичів).

Дані відгуків бесідник новий закон про мову в народних школах, основно його пояснив, та повня зібраних про його постанови.

Другий бесідник д-р Єронім Кадитовський реферувал справу тут, української гімназії, переповнюючи коротко історію тої гімназії. Зразу

була це угодницька гімназія. Від 1922 до 1924 була це самостійна українська гімназія з власним директором. З початком останнього шкільного року усунуто попереднього управителя, і гімназію віділено до тут, польської гімназії, приділено до неї кількох професорів Полькія, а кількох Укоаїнів перенесено до польської. Бесідник відав присутних, щоб користали з нового шкільного закону, та домагались прихвалення стрийській гімназії прав, які вона вже мала, а саме прав самостійної української школи.

В тій цілі вибрано комітет роз'ясн. Комітет вже подбав про виготовлення декларцій, та обговорив справу легалізації підписів з директором головного гімназійного засідання, який буде легалізувати підписи від 6. ц. м. починаючи, щодня від год. 11—12 в полудні. Попадається тому до відома інтересованих родин, щоб до 31. ц. м. безумовно явились в Стрию, в означений годичі особисто у директори головного заведення д. Фроікевич з готовими декларціями і легалізували свої підписи.

Справа шкільного плебісциту захопила вже цілий стрийський повіт і не буде ані одної громади, яка не словила би в тім напрям свого народного обов'язку.

Роздають готові декларції.

Дня 2. III. в Дроздовичах (пов. Городок) роздала місцева учителька, Юлія Панека шкільним дітям виповнені іменами батьків декларції на «państwowy języku» з доброзичливою допискою одієм «I takim» і наказала, щоб їх приносили з підписами батьків того самого дня полудні. При тім зазначила, що хто не підпише, буде примушений посилати дітей до польської школи в Городку (6 км.). Кільканайбільше неспокійних підписів до декларцій. Деякі віддали не підписані, інші ще не віддали. Колиж довідалися, що не йде про польську школу, всі дуже обурилися. Через тих, темних богудів голова пронасти українська школа, що на 131 дітей викazuje одну дитину латинського обряду і одного Жиди. Всі готові унезачинити видурені підписи. Село обурене на учительку, що облуудю і терором хоче видерти село найбільше добро, бо свою школу.

Шк. інсп. Уноль заявив на останній конференції, що всі декларції,

О. Каслевська.

3 побуту над синім Дунаєм.

По кількох літах після вильзів із Відня довелось мені знов півлітати наддунайську столицю. Вигляд її зовсім не нагадує, що із столиці великої розлогої монархії стала вона надмірно великою головною розбитого, сильно замутованого, збоїлого ще тіла. Не вважачи на майже шоденні банкрутства великих банків і торговельних фірм, що нерідко кінчилися самовбивствами директорів, без огляду на маси безробітних, Відень прибирає знову вигляд давного передвоєнного, багатого та пишного міста. Повні крамничі найвибагливіших харчевих продуктів, пекарні повні люксового печива, у молочарнях переделяється молоко, базари зеленіють, наче в літі від усючої зелені, овочів, квіток. До давних величавих магазинів Герингроса, Цейбаха, Леснера і др. прибули нові, й вистали їх сяють золотом і лусма колірами веселки. До густих сітей грамвасних прибуло теж чимало нових діл. Пусті площі позабудовано новими будівлями, позасаджовано деревиною, позасаджовано електрифікація вода дає змогу залити увесь Відень масами фонтано-ясного світла.

У театрах, як давніше, при співучасті першорядних артистів і співаків, а рівною дбайливістю й пишною виставою йдуть нові й давні пєси. За невелику розмірну ціну, бо вже за два-три золоті, співає вам знайома з давніших літ, все симпатична й сажма Сельма Курці. І театри, як колись, переповнені — почавши від опери, давного бургтеатру, людської опери й безлічі менших прегарних театріків до малої сценки в Редутен-залі у цісарському замкові, що давно не була приступна для звичайної публіки а де тепер в обсаді першорядних сил йдуть мініатюрні штуки й опери. Усюди повно народа як за добрих давніх часів.

Опустіли тільки цісарські золочені кімнати. Коли ходиш із провідником по цих безчисленних пишних апартаментах, де замір увесь годин давного гучного життя — адзються вони опустілою золотою кліткою, з якої відлетіли заморські птахи. Багато кімнат у давню бургову аймають теж різні інституції й бюро.

За те парки пишавоють у цілій своїй давній красі. «Пальмовий дім» у Шенбруні криє щіж височезні пальми, пахне цими самими болами, рожами, фіалками. У віпирії, як давніше, маса публіки годус заїрв будками, переписується зі лавними малюками.

Отже все як давно було?

Ні, є й новість: Ший Відень ці

знаменем радія. Нема каменів, де би не було кількнайлітати, а то й кількадесяти радіових апаратів. Ниша клєса мабуть чи не пристрастнійше віддається цій новій дешевій розвазі, як вища. Тому то не трудно побачити шевця із шилом у руках, швачку з голкою, прачку з залізком, пристроєних у малі радіові слухавки, які з блаженною міною роблять свою роботу й вислухують концерту що дає: «Radio Відень Хвиля 530». Майже у кожному більшому магазині діліч влень великий радіовий апарат виграває на весь голос концертну програму. Можна прийти, сісти на лавочці й преспокійно слухати. Перед деякими кінами чи звичайними більшими крамницями усталений на улиці апарат «во всеуслышаніє» концерту. Іноді аж за багато тієї музики. Кажуть, що так само як тепер для реклами по крамницях видіють висівки що: «тут радіо» — так незадовго служимиме за захохоту повідомлення, що тут «має радія».

А наші? що робить наша нещасна еміграція? — Сидить.

Ну, що ж? — Завує. Старші постаріли, посивіли непомірно. Здається їм, що там, що тут переживи, бахуються подавно. А молоді вперлилися, що й не пізнаєш, учить, використовує на всі можливі способи побут у центрі науки, — пол'дросав і маленкий, воєнний шарибок.

Зраз. у перші дні мого побуту у Відні, подаю на диточу Миколетського забаву. Зібралися старі й малі. Із усіх сторін потягаються до мене руки давних друзів, знайомих, падуть питання: «а що там? а як там у вас дома? що діється на нашій землі?»

І хоча поминувши матеріальну сторону — живється ім у світовій столиці куди краще, в селі, а над усе спокійніше, — то хіба не помилюся, як скажу, що мабуть кожний із них оточе проміном би це усе за наші гіркі знані. Та одним дорого чи тут, чи на Велику Україну агрої заперта, другі відбилися від нашого життя. Замкнулися, зовнішні прогалани, яку колись оставили по собі — а добувати собі нове місце, — от і живуть, не кидаючи віри й не покладаючи рук, бо й тут, хоча здалека від батьківщини, йде праця в користь її. Розвивається видавничий тіт міри й ціни як «Чайка», пишуться в спокою нові твори, спомини, основуються музеї, що є такі потрібні та хосенні ділом, прагнуть в робітничих організаціях, удержуються звязки із світовими міжнародними організаціями, словом: як мога використовуються свій побут на чужині.

А молоді учаться. Іноді серед обставин і труднощів матеріальних, яких ми й не проуміємо — уявляється. Нема таких, щоб як з

Домашні дансинги
уладжує світлої марини

ГРАМОФОН
„HIS MASTER'S VOICE“
„Голос св'ятого пана“.

Грамфон та найкращі конструкції (система радіо з мікрофоном підключеною), першорядними запчастинками і цілком ситим приладом найдоскональшим. —
Відраховує репродукції без шипів

ДАЄ ВСІМ

Заохоту товаришського життя.
Укріплення побуту дома.
Різноразмірність раціонального життя.
Українські солоні пісні в виконанні Миколи Ісидорова.

Можливість забави і таланту.
Замінування до музики.
Перегляд новочасної музики.

The Gramophone Co.,
— Limited, London —
Генер. представники на Волині

ЙОСИФ ВЕКСПЕР

ІРКАУВ, Фільмівський 75.
Львів, вул. Синьгурська 7.

1485 2-9

співомовської соціальної організації, що складається зі 150 членів і має на цілі підняти в соціальному, економічному і політичному житті. Перед початком першого зборів фальшивий військовий документ на назиського Киппала Палла.

Хоча сама вже розпала викувала фальшивість наведених всіх даних, на які покладається як обвинувачення, так і обвинувачення. Що ж сталося з радником Невомом, відкинувши всі висновки об'єктивні, що мали на глім викласти несправедливості, що виходили з акту об'єктивності. Сам обвинувачений — це тип загенованого військовий молодого сільського хлопця, який замість помогти в господарстві батькам, що втратили вже певного сина, якого перед трьома роками забути польсько-го „чужого“ засуджено на 15 літ тюрми, псується на антигромадське життя. Це не тільки несправедливо, який для амбіцій сам про себе розказує неможливі виступи, а суцільний на політичній, що виступає з Україною на те, щоб жити автономно для України, а коли його тут з'являють, то цілий український народ б'є по його пам'ятці. Як причину свого понороти з Хркова до Галичини подає між іншим, що він, як сільський Українець, не міг нести казасько-жидівське го п'янування, яке не давало прав Українцям. Розкриває несправедливість, що всі факти об'єктивні, що і по історії розважало не з писане його рукою; голо не с'їло акту об'єктивності, Микола Номоса, під який з'явився, щоб знав шовбець про шовбецьку діяльність обвинуваченого.

Супроти цих висновків розправ прокуратор Гітлер з'явився з актами тільки стеревати, що об'єктивні акти обвинувачення. Не в'їжджаючи на це, що об'єктивний д-р Гансевич викладає певну несправедливість, трибунал засудив того небезпечного (але тільки для себе самого) жандарма на 2 роки тюрми. Об'єктивний засудив закладення несправедливості від нього і карі.

Зі спорту.

Вісті з Українського Спортивного Союзу.

Затятий Збори Українського Спортивного Союзу відбувся 15 лютого ц. р. Крім місцевих спортивних товариств та клубів, репрезентативні були клуби Тельнової, Пенеминдла, Дрогобицького, Станіславського, Золочева, Комарня і ін.

Збори відкриті короткою промовою голови Союзу п. О. Навроцький і відкриття прийняті телеграми відкриті з нагоди Зборів, які надійшли від У. С. К. і колегії судді з Праги з бажанням успішної праці.

По прийнятті до відома протоколу цих Зборів, проф. Такас Франко відкриття з'явився з короткою промовою Союзу. Конституційні Збори відбулися в белеті м. р. Заступників було 15 Клубів. На цих Зборах ухвалено і обговорено статут Українського Спортивного Союзу та камічено план діяльності його, а особливо засмірно увагу на організацію спортивного життя в Галичині.

Вибрано Раду з відомих членів і чотирьох заступників (голова О. Навроцький, секретар П. Франко). Рада відбулася протягом годин 43 з'явився засідання. Займалися часто спованими, які належали радше до клубів, ніж до Ради, але до цього призначили Раді об'єктивні. Головні увагу звернено на організацію нових та старих іже існуючих клубів, а також на пропаганду спорту. В тій цілі влаштовано візандіяльність відкриття в Львові і за провінцій (в Перемислі, Золочеві, Тернополі і ін.), а також спортивний чайний вечір, який на жаль стався дуже мало публічний. Представники були проф. Франко і проф. Гайдуков.

За ініціативою Союзу організовано клуб важкої атлетики, який має сьогодні 40 членів і Спортивний кружок Українських Півчат (С. К. У. Д.), який прагне до розширення.

В теперішній мент об'єднує Союз біля 30 спортивних товариств і клубів. Заходом Спортивної Ради Союзом спортову кооперативу, яка проте з початку з браку фінансів не могла відповідно розвинути; що йно в осели м. р. заангажування власних майстрів, почала виробити самітати та лежача, сповідаючи за заходів усі необхідні прилади до змагань спортивних. Але і тут довелося не поспішати, бо зазпобування з причини легкої зміни було мінімальне.

Головним ділом Союзу було заохочення трьох ситківних токів на площі перед „Академічним Домом“. Кошти будови виконав зібрав 3 міліарди марок польського фюкодо 2000 зол., з того частину ще не сплачено. Уладження гриша з'явився п. А. Русин і довів діло швидко до кінця. Заходом Спортивного Союзу уладжено:

1) в весняній і літній сезони футбольні змагання за мистецтво Галичини;
2) змагання на колесних: одні 18. травня, другі 15. червня.

3) змагання ситківні: перші 21. і 22. червня, і другі як частину Запорізьких ігорш. 12. 13. 14. вересня м. р.

4) Запорізькі ігрища в дніх 12. 13. і 14. вересня м. р. Репрезентативні були ситківної роли спорту: Легкоатлетика (біг, біг, скоки, мети), коаний жва, пегоний на колесних, плавання і ситківка. Учасників було до 100. Нагорода переважно жетвопани.

5) Легкоатлетичні жіночі змагання з кінцем вересня м. р.

Крім зазначеного вище з'їзду відкрито поодинокі з'їзди всіх товариств, які є членами Союзу.

З'їзд скарбника здав п. С. Лотоцький. Союз обертая досить поважними сумами. Придбав дещо інвентаря, помагав поодиноким клубам, фінансував спортову кооперативу. Рахунки замкнено значним надобором.

По відкритті абсолютної уступної Раді, вибрано на внесення комісії-матки слідуючому управу Союзу: голова О. Навроцький, містоголова В. Палів, секретар В. Репетитович, скарбник С. Лотоцький, члени Віноківський, З. Русин, С. Терлецький, проф. Франко, заступники В. Стоцький, Мрещ, проф. Суховерська, інж. Сарський, Провісник комісія: М. Ленинський, Палів, інж. О. Радота.

По виборі виголошено п. Слезак односторонній реферат про стан нашого спорту в Галичині, на Волині, Закарпатській Україні, Чехії, Радиській Україні і в Америці. По інава його зі станом спорту в інших краях і подав короткий палерк праці, яку в біжучім стані конче треба виконати.

Після реферату повідомив голову, що з'їзду з рішенням попередньої Ради, IV. Запорізькі ігрища відбудуться 25. червня 1925 і візав всіх представників клубів до інтензивної праці та відповідної підготовки, щоб ми змогли нашими вислідами бо-

НАДІСЛАНЕ.
За надіслане ситківня не відраховує.

ФІРМА
ЮЛІЙ МАЙНЛЬ

УЛАДЖУЄ
в суботу 7. ц. м.
У ФІЛІЇ
Львів, Дичаківська 17.
ПРІВНЕ ВАРЕННЯ ЧАЮ.

дан відкритися до пересичних міжнародних осей.

Ухвалено виготу власного та складом власного вносити 5 зол. річно від кожного клубу, а віддава по 50 сотиків від кожного члена (також річно). Крім того кожний клуб виплачуватиме 5 пром. нешто від всіх виступів на цілі Союзу.

Пальше слідуюало ще декілька запитів і побажаний і на тім збори закінчено.

З поручених матеріалів виконуємо

СУКНИ
ПЛАЦІ
КОСТЮМИ

Станіслава Вронського Сина, Львів, пл. Марійська ч. 10.

ОПОВІСТКИ.

Український Театр під дир. І. Ногутяна.
Гомалія (Сала Прокіта).
Субота 7. III. „Міра Ефрос“.
Неділя 8. III. „Воскресіння“.
Хоростів.
Второк 10. III. „Хмара“.
Середа 11. III. „Чоловічий“.
Четвер 12. III. „Шарік“.
П'ятниця 13. III. „Чесна Зузана“.

Український Наддніпрянський хор Д. Ногута:
У суботу 7. III. м. Національ.
У неділю 8. III. м. Калущ.
У понеділок 9. III. м. Калущ.
У вівторок 10. III. м. Долина.
У середу 11. III. м. Долина.
1230 32-7
XXVI. Звичайні Загальні Збори Т-ва „Союз Батько“ відбудуться в суботу дня 7. маста 1925 р. о год. 8. поповдани в домілі Товариства при вул. Руській ч. 20. на ситківному денний порядком: 1) Відкриття протоколу з посидання Загальних Зборів. 2) Річні звіт з роботи в Товаристві за рік 1924. 3) Звіт провінцій Комісії. 4) Зміна статуту. 5) Доповняльний вибір до 4-ох членів Старшини. 6) 4 заступників, які 3-ох провідників впад, 7) 3 члени провінцій Комісії. 6) Внесення і запити. В разі несправності прависаного статуту

ЗУБИ на РАТИ
Зол. 25 завадок — дата 25 місяч.

ЗАВЕДЕННЯ ДЕНТ. ТЕХН.
ЙОСИФА РАППАПОРТА
площа Мавійська ч. 7.
над катарною De la Paix.
ЦІНИ УМІРКОВАНІ.
1534 Роботи до 14 днів виконуються. 1-5

Дрібні оголошення.
ЗВІСНА реставрація і шовваризація Шашин Ринок 25. під фатовою управою І. Бізанди поручає в кожній порі горчіч і змаї країни, та всілякі напівки. 1515 2-3

БУДІВЕЛЬНІ РОБОТИ виконує Гматеріаль до техніки інженерів Віницький, Львів, вул. Новий Світ 20. 1368 4-10

ОКАЗИНО на продаж: 1) Великий бюст Шашини роботи Гматеріаль. 2) Книжка Л.т.Навк. П'ятикнижжя від 1908-1913 р. (40 томів). Відомість вул. Галицька ч. 19. II. пох. на парю. 1533 1-1

СЛУЖБА БОЖА на міський хор і легокую укладі Ярославича виконає: **ТОРБАН**, Львів, вул. Осоліських 6. 1374 3-10

ПОШУКУЮ ситківня з 500 зол. зплатувати дуже гарний інтерес. Зплатування до Адміністративної під „Зіс“ за дучуючи на відповідь почтійний записок. 1461 3-3

ПРОДАЄТЬСЯ з причини відкату однією торгівлю у великій селі в Шеревині. 1 км. до стації. Зплатування до Адміністративної під „Добрий інтерес“. 1531 3-10

ДОРКОРП-А машини до шиття поручає склад машини, Городицька 10 з. 1510 3-10

ОГОЛОШЕННЯ.
За оголошення Релакція не відраховує.

Лікарсько-дентист. заведення
д-ра Шимона Раппапорта і Якова Насса
Львів, вул. Синьгурська 17/1.
Пальмовування в виконанні зубів Баболо. Штучні зуби в каваку і золоті на американську систему. Пальстія з провідної полагожується в найпоштовіше часі. III. укладован та студентів змаїа змаїжся. 1519 3-10

Периушні з Вілм, привіз я останні моделі до перерібам і фарбуванням **ЖІНОЧИХ І МУЖЕВСЬКИХ СОЛОМ'ЯНИХ НАПЕЛЮХІВ**
Спеціаліст в переробляванні „Цигар“
Кароль Вайс
Львів, вул. Домініканська 5.
1532 По іна на фінку і число 5. 1-4

Прогадуються, що Надз. Зг. Збори „Союзу Українців“ у Львові
відбудуться в неділю 8. III. 1925 о год. 9. рано в ситків „Бесіда“ при вул. Руській ч. 20. I. пох. Поважко дит:
1) Відкриття Зборів і вибір Президи. 2) Організаційний реферат і Звіт фінанс. 3) Фатова оспіа жіноцтва. 4) Головні провідники ситківного феміналь. 5) Внесення і запити.
О. Шепелюк, С. Мадриш,
голова. 1537 1-1 секретар.

В неділю, дня 22. березня 1925. о год. 8. рано в домілі львівської Палати Адвокатів при вул. Гродиських ч. 1. відбудуться

Загальні Збори
Товариства Кандидатів Адвокатів у Львові зі ситківним порядком денним:
1) Звіт уступного Визит. 2) Відкриття для уступного Визит. 3) Відкриття для уступного Визит. 4) Внесення та запити. 5) Головні провідники Загальних Зборів з тим самим порядком денним до часу ситківного дення о год. 10. рано тог ситківного дення.
ЗА ВІДІЛ:
Д-р Яковантис, Д-р О. Мадриш, президент. 1535 1-1 інформатив.

Загальні Збори
кооператива з обмек. пор. Сили Соціальної і щадично-продовчої в Тернополі, які мали відбутися з 1. березня ц. р. з причини відкату Управи невідбулися, відбудуться з тим самим порядком денним дня 22. березня 1925 о год. 12-13 в полудні в ситківному „Прокіті“ в Тернополі, вул. Майданська. 1535 1-1

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідас О. Костин.

доукарні Видавничої Спідки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.